

KAPellen en kruisen

nummer 65

december 2014

STICHTING Kruisen en

KAPellen in Limburg

Eerbetoon aan Jan Jansen

**Stichting Kruisen en
Kapellen in Limburg**

Swalmerstraat 100
Postbus 470
6040 AL Roermond

Telefoon
(0475) 386 747

E-mail
skkl@bisdom-roermond.nl

Website
www.kruisenenkapellenlimburg.nl

Bank
ABN-AMRO
IBAN: NL58 ABNA 05762 20 159
BIC: ABNANL2A

Doel

De stichting, verbonden met het
Bisdom Roermond,
is als overkoepelende organisatie sinds
1954 actief betrokken bij de zorg voor
kruisen en kapellen in Limburg.

Doelstelling is het adviseren
en stimuleren van lokale
groeperingen en particulieren.

De stichting adviseert op het
gebied van restauratie en
onderhoud, alsmede bij het oprichten
van kruisen en kapellen.

Kapellen en Kruisen
is een uitgave van de Stichting
Kruisen en Kapellen in Limburg

Redactie
J.H. Jenniskens

Donateurs
minimaal € 25,- per jaar

Abonnementen
€ 12,50 per jaar

ISSN 1875-1644

provincie limburg

**HUIS VOOR
DE KUNSTEN
LIMBURG**

BISDOM ROERMOND

VAN DE VOORZITTER

Kris kras

Op bescheiden wijze hebben we in 2014 gevierd dat onze stichting precies 60 jaar geleden werd opgericht. Langzaam naderen we het einde van ons jubileumjaar. Wat me vooral opgevallen is, is hoeveel mensen verspreid door heel Limburg actief zijn voor het behoud en onderhoud van kruisen en kapellen. Letterlijk van Eijsden tot de Mookerhei zijn honderden vrijwilligers te vinden die zich met een zeer grote toewijding inzetten voor het klein-religieus erfgoed.

De nieuwe nieuwsbrief die nu voor u ligt, geeft daar een mooie dwarsdoorsnede van. In de artikelen gaan van Holset naar Baexem en van Stramproy naar Weustenrade, kris kras door Limburg. En het zijn allemaal vrijwilligers die het werk verrichten! Om stil van te worden. Zeer terecht worden in deze nieuwsbrief ook enkele vrijwilligers in het zonnetje gezet.

Stil worden we ook van het overlijden van twee zeer actieve vrijwilligers: Herbert Geene en Jan Janssen. De een schitterde afgelopen zomer nog in een van de afleveringen van onze tv-serie

bij L1 en de ander leverde zelfs voor deze nieuwsbrief nog een artikel af. Het wordt postuum geplaatst als eerbetoon voor zijn jarenlange belangeloze inzet.

Nu het jubileumjaar ten einde loopt, kijken we ook vooruit. Achter de schermen is door het bestuur gewerkt aan een nieuw meerjarenbeleidsplan, dat komend voorjaar wordt gepresenteerd. We hebben onze uitgangspunten voor de jaren 2015-2020 opnieuw geformuleerd en nieuwe doelen gesteld, die we in deze periode willen halen. We zullen daar in een volgende nieuwsbrief uitgebreid op terugkomen. Maar leest u eerst op uw gemak deze nieuwsbrief.

Namens de redactie en overige bestuursleden van de stichting Kruisen en Kapellen in Limburg dank ik graag iedereen voor zijn inzet in 2014. Ik wens u een Zalig Kerstfeest toe en alle goeds voor het nieuwe jaar.

*Matheu Bemelmans,
voorzitter*

Inhoudsopgave:

1	Voorpagina: Eerbetoon aan Jan Jansen	12	Kruisbeeld Stekstraat Baexem in ere herstelt
2	Colofon, redactiegegevens, van de voorzitter en index	13	Corpus zonder kruis in Waubach
3	Roermond was even Jacobstrad	14	Herinzegening H. Annakapel in Baarlo
4	Bissebeekse vers	15	Grafkruis Heide vernield
5	Wegkruisen in Holset door Jan Janssen †	16	Heijer kepelke
6	Boskapel de Biesselt ingezegend	18	"Nieuw oud" gevelkruis Weustenrade
7	Locatie Mariabeeld achterhaald	19	Het verdwenen Dankkruis uit 1914-1918 uit Eperheide
8	Duo leverde mooie prestatie	20	1939-2014 75 jaar Mariakapel Horn
9	Het Mariakastje Op de Bos te Roggel teruggeplaatst	21	In memoriam Herbert Geene en Jan Janssen
10	Gedenkteken Op de Bies / inzegening boomkapelletje	22	Wie wat waar en waarom
11	Herinzegening kruiskapel aan de Kapellerlaan Roermond	23	Aandachtgebieden bestuursleden
		24	Achterpagina: Kruisbeeld aan de Stekstraat in Baexem

Roermond was even Jacobstad

Het Nederlands Genootschap van Sint Jacob organiseert elk jaar een ontmoetingsdag voor iedereen die geïnteresseerd is in de pelgrimstochten naar Santiago de Compostela. Zaterdag 8 november vond deze dag in Roermond plaats. De Limburgse bisschopsstad was voor even Jacobstad.

Meer dan 600 mensen waren vanuit het hele land naar Roermond gekomen om zich te oriënteren op een pelgrimstocht naar Santiago of om herinneringen aan eerdere tochten op te halen. Er waren lezingen, voordrachten workshops en een zeer druk bezochte informatiemarkt.

Tussendoor werden er uitstapjes naar de Sint-Christoffelkathedraal gemaakt, die een rijke Jacobustraditie kent, met een Jacobuskapel, een Jacobusbroederschap en een van de grootste Jacobusreliëken buiten Spanje.

Hoofdspreker tijdens de Jacobusdag was de filosoof en schrijver Govert Derix, die onlangs zijn nieuwe roman 'Gods geschenk' publiceerde, waarin een pelgrimstocht naar Santiago een belangrijke rol speelt. Een van de hoofdrolspelers uit het boek werd aan het einde van de dag zelfs ten tonele gevoerd.

Ook vanuit de Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg werd actief aan de dag meegewerkt. Maar liefst drie bestuursleden hielden een voordracht. Wim Clout, die tevens lid is van de Roermondse broederschap van Sint Jacob, hield een lezing over de Jacobuskapel, die hij enkele jaren geleden bij zijn huis in Herten heeft gebouwd.

Bestuurslid Peer Boselie uit Sittard verzorgde een presentatie over zijn eigen ervaringen op de camino (= de weg naar Santiago). Hij vertelde en passent hoe hij tijdens zijn tochten onder meer het idee voor bijzondere tuinen heeft opgedaan, dat hij later in Sittard heeft kunnen kopiëren. En voorzitter Matheu Bemelmans verzorgde een presentatie over de kruisen en kapellen langs het Limburgse traject van de camino.

Daarnaast was nog een aantal bestuursleden en vrijwilligers van de werkgroep Venray op de Jacobusdag actief om op de informatiemarkt een stand van de stichting Kruisen en Kapellen in Limburg te bemannen. Het was een gezellige drukte en de stichting heeft zich op diverse wijzen breed kunnen presenteren. Volgend jaar vindt de Jacobusdag weer in een andere provincie plaats.

Bissebeeks Vers

Kruisen, kapellen en kerken maken een onlosmakelijk onderdeel uit van het mooie Limburgse land, maar zij staan zelf ook vaak op de mooiste plekjes in het landschap. Stel dat zij konden praten!

De gordijnen sluiten de nacht buiten.

*De wind voert bokkenrijders aan.
Zij slaan met hun stokken op de ramen
en beneden rammelen zij aan de voordeur.
De bliksem schildert dravende paarden op het behang.
De donder jaagt hen achter de horizon.
Buiten rukt een oude waakhond aan een ketting.*

*Morgenvroeg schijnt de zon
en gaan de kinderen juichend naar school.*

Wiel Oehlen
(foto: Jan Jansen)

Wegkruis(en) in Holset

Onlangs is fotograaf Jan Jansen uit Nuth overleden.

Jan was een trouw en actief lid voor de Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg (SKKL). Dit artikel heeft hij een maand voor zijn overlijden nog ingestuurd.

Holset, een klein dorpje gelegen in het fraaie heuvellandschap tussen Vijlen en Vaals, is niet alleen het dorpje met één van de mooiste kerkjes van Limburg (foto 1), het herbergt ook een groot aantal weg/veldkruisen. Het ene nog mooier dan het andere.

Mij spreken vooral de eenvoudig smeedijzeren kruisen aan. In Holset kwam ik wat dat betreft ruimschoots aan mijn trekken. Op een wandeling met een vriend in deze overwegend heerlijk rustige en mooie omgeving zijn we een drietal van deze prachtige religieuze landschapselementen gepasseerd. Het kruis aan de Weijerweg ter hoogte van de huisnummers 5 t/m 7 heeft op mij door zijn eenvoud en locatie in het landschap de meeste indruk gemaakt (foto 2). In hartvorm staat er de volgende tekst op aangebracht:

**BETET
FÜR DEN STIFTER
1857**

Aan de noordkant van de kerk bevindt zich de z.g. "Heiligenmuur van Holset" (gebouwd eind 19^e eeuw). De geestelijk vader van dit object was pastoor J.S.J.H. Slenter. In deze muur is een Lourdesgrot aangebracht en een nis met daarin een beeld van de Heilige Lambertus. Het kerkje van Holset is aan deze Heilige en de Heilige Genoveva gewijd. In het beschermend hekwerk voor deze muur is een eenvoudig gesmeed kruisbeeld verwerkt ter herinnering aan deze pastoor (foto 3).

Op dit gedachteniskruis ook al in hartvorm, staat de tekst:

**AVE MARIA
JOS. SLENTER
PASTOR
7 sept. 1881**

Holset, in zijn eenvoud, een dorpje om stil van te worden !

Tekst en foto's: Jan Jansen (Nuth)

St. Lambertuskerk Holset

Kruis aan de Weijersweg

Nis in Lourdesgrot met H. Lambertus en kruisbeeld

Boskapel de Biesselt ingezegend

In de kop van Limburg zijn maar weinig veldkruisen en wegkapellen. Als er dan eentje bijkomt, is dat een hele gebeurtenis. Zo ook in de buurtschap De Biesselt, halverwege Mook en Groesbeek op 26 oktober 2014. Twee pastoors, twee burgemeesters, één gilde, harmonie Erica, het mannenkoor De Kels en half Mook en Groesbeek waren erbij.

Monseigneur Lemmens trok in 1954 door het hele bisdom om met het beeld van Onze-Lieve-Vrouw Sterre der Zee uit Maastricht alle parochies te bezoeken. Hoewel de buurtschap De Biesselt in het grensgebied tussen Mook en Groesbeek geen eigen parochie was en zelfs geen kapel had, vroeg men de bisschop toch langs te komen. Dat gebeurde in de herfst van dat jaar, toen een processie vanaf Jachtslot De Mookerheide naar De Biesselt trok. Voor de gelegenheid had men langs de grensweg op Groesbeeks grondgebied een kapelletje gebouwd van dennentakken en herfstbladeren. Na de plechtigheid besloot de buurt ter plekke een kleine bakstenen niskapel te bouwen en plaatste men er een beeld van Maria met Kind in. Het bouwseltje werd wit geverfd en sindsdien is de plek in ere gehouden. Er zijn meer plaatsen, die een Mariakapel aan deze tournee hebben overgehouden, maar hier gebeurde iets bijzonders.

In 2013 vatten enkele buurtbewoners het plan op naar aanleiding van het naderen van het 60-jarige jubileum van het hoge bezoek een nieuwe kapel te bouwen. Er werd een organisatie opgericht, de Stichting Cultuur-Historisch en Natuurlijk Erfgoed De Biesselt. Een website kwam in de lucht, www.boskapeldebesselt.nl, en de plannen kregen vorm. Vanaf december 2013 werd gebouwd; Wim Meeussen en Hentje Thijssen namen het voortouw. Ze kregen steun van teveel particulieren, organisaties en sponsoren om op te sommen, zie daarvoor de site. In de zomer was de nieuwe kapel al onderdak en in de verdere loop van het jaar werd ze ingericht.

Het gebouw is een fraai geheel geworden. Het rechthoekige kapelletje is van baksteen gemetseld, van binnen gestukadoord en voorzien van fraaie details. Zo is de omlijsting van de ingang in Namense steen uitgevoerd, net als de vloer en de afdekking van de topgevels. Er ligt een zadeldak op, dat met leien is gedekt. Twee abstracte glas-in-loodramen zijn in de achtergevel geplaatst aan weerszijden van de sokkel, waarop het beeld staat.

Binnen is ruimte voor twee kleine zitbanken, zodat de bezoeker even kan rusten. Een zeer fraaie gesmede poort sluit het geheel.

De inzegening begon met een stoet, die voorafgegaan werd door Gilde Sint-Antoniusabt van Mook naar de kapel trok, net als op de dag af precies 60 jaar geleden. In plaats van een eerste steen werd als tegenvoeter *De laatste hand* onthuld als herinnering aan het vele vrijwilligerswerk, dat is verricht.

Daarna werd het beeld *Moeder en Kind* van de hand van Kathinka Roovers, telg uit de gelijknamige Noord-Limburgse kunstenaars familie, ontsluit. De sluier is een doek met de geborduurde initialen van mgr. Lemmens, die de kerk van Mook sinds 1964 bewaart

Het beeld is uitgevoerd in klei en toont een eigentijdse Maria in halve lotushouding gezeten op een kussen, met haar kind op schoot dat naar haar opkijkt.

Uiteraard werd het lied *Sterre der Zee* gezongen en volgde een vendelgroet door het Mookse Gilde.

Boskapel De Biesselt nodigt de voorbijganger uit tot beschouwing en bezinning. Joggers, wandelaars, fietsers en ruiters komen in flinke aantallen door het heuvelachtige gebied. Iedere Limburger kan zich thuis voelen in dit noordelijkste stukje van de provincie!

Koos Swinkels

Locatie Mariabeeld achterhaald

In editie 62 van maart 2014 werd een oproep geplaatst van Mevrouw M. van Tulden-Brinkmans. De kinderen van Gerta Brinkmans-Schroé waren op zoek naar de locatie van een door hun moeder geschonken Mariabeeld. Voor zover bij hen bekend had hun moeder dit beeld in de jaren vijftig geschonken aan een klooster, opdat het haar 16 kinderen allemaal goed zou gaan. Welk klooster was nu de vraag! Om de familie behulpzaam te zijn bij hun zoektocht werden drie oude foto's van het beeld gepubliceerd.

De redactie kreeg onlangs een bericht met de mededeling dat dit beeld zich binnen de kloostermuren van het Rooms Katholieke klooster van de Zusters Karmelietessen O.C.D. aan de Bovenstestraat in Echt bevindt.

Vervolgens is contact opgenomen met priorin Zr. Paula van deze orde met het verzoek om een afspraak te maken voor het nemen van een foto van de huidige situatie van het Mariabeeld. Het beeld heeft een plek gekregen op het kerkhof van het klooster. Zr. Paula kan zich niet herinneren dat het beeld ooit elders heeft gestaan.

Op uitdrukkelijk verzoek van de zuster mag geen foto worden geplaatst in ons tijdschrift. Gezien het besloten karakter van de orde van de zusters willen wij dit verzoek uiteraard respecteren.

De foto's met informatie zijn inmiddels doorgegeven aan de familie Van Tulden.

Zo heeft deze zoektocht met behulp van een van onze lezers toch tot een goed einde geleid.

Duo leverde mooie prestatie

Een bedevaartplaats voor de jeugd moest het worden.

In 1953 werd in de Brunssumse wijk Oeloven een uniek monument opgericht, voorzien van twee reliëfs. Het bovenste toonde Maria, Sterre der Zee, het onderste Sint Joris. Het initiatief kwam duidelijk uit de scoutinghoek. Maar door de afgelegen ligging in een soort bosje werd het monument al gauw een voorwerp van vandalisme.

Het was bij Frans Cals, bestuurslid van de buurtvereniging Oeloven, een doorn in het oog. In 1985 dacht hij: doe er wat aan. En binnen een mum van tijd had hij geregeld dat het monument, in de volksmond de Joriskapel geheten, werd verplaatst naar de rand van het bosje en wel zodanig dat de bewoners van de Bouwbergstraat het object in het volle zicht kregen.

Na restauratie en ombouw, waarbij Sint Joris verdween, werd het op 21 oktober van dat jaar ingezegend. Het verhaal bereikte diverse media en dat was het startsein voor Frans zijn carrière als "kruisenman". Na in eigen wijk twee kruisen te hebben geplaatst werd Frans in 1999 lid van de Heemkundevereniging die in dat jaar was opgericht. Op basis van historisch beeldmateriaal en wat archiefonderzoek kwam aan het licht dat Brunssum op diverse plaatsen kruisen heeft gekend die om allerlei redenen waren verdwenen. Frans zag het als een mooie taak om te streven naar herplaatsing.

Bij het plaatsen van een wegkruis komt heel wat kijken. Er moet worden gegraven, een sokkel gemetseld, een kruis gezocht, van een goede verflaag voorzien en dan nog worden geplaatst en afgewerkt. Dat kun je niet alleen dus werd hulp gezocht bij een ander bestuurslid van de buurtvereniging, Wim Versteegen. Gepensioneerd timmerman maar wel één met gouden handjes. In 2002 klaarden zij hun eerste gezamenlijke klus. En dat bleek een match op te leveren die niet meer stuk kon gaan. Nadat er op verzoek van bewoners een kruis werd geplaatst voor de flat waar ook de burgemeester woonde maakte deze de opmerking het een goed idee te vinden wanneer alle ingangswegen van Brunssum zouden worden voorzien van een wegkruis. Dat was niet tegen dovemansoren gezegd.

In totaal hebben Wim en Frans, de gemeente Brunssum nu voorzien van dertien(!) nieuwe kruisen. Nu hun taak is volbracht moest Frans de vereniging laten weten dat hij, na een paar keer te zijn geopereerd, helaas geen fysiek zwaar werk meer mag verrichten. Voor de iets oudere Wim (79) was dat het sein om het voortaan ook maar rustig aan te gaan doen. Voor hun indrukwekkende prestatie ontvingen zij een Koninklijke onderscheiding. Voor Wim kwam er dit jaar nog een extra kers op het toetje. In mei van dit jaar werd hij door de Gemeente Brunssum uitgeroepen tot Vrijwilliger van het jaar. Een terechte beloning voor zijn jarenlange inzet om voor Brunssum het klein religieus erfgoed veilig te stellen.

Ed. van Gelder

Mariakastje Op de Bos te Roggel teruggeplaatst

Vier verhalen over het ontstaan van het Mariakastje.

- 1) Volgens een nazaat van Franciscus Goeden zou het Mariakapelletje tijdens WO II geplaatst zijn door buurtgenoten, waar aldaar 's avonds de rozenkrans gebeden werd voor de Vrede en Veiligheid.
- 2) Andere verhalen zijn dat het een voorlopig "monument" was voor de toentertijd doodgeschoten verzetsmensen Jan Muis en Jan Mennen.
- 3) Anderen vertellen dat ter plekke, een NSB lid doodgeschoten zou zijn door het verzet van Baarlo. Reden voor zijn familie om het beeld te plaatsen.
- 4) Het zou ook kunnen dat het na WO I geplaatst werd als dank voor een veilig doorkomen van deze oorlog door het neutrale Nederland.

Naar mijn beleving zou het eerste het meest waarschijnlijke zijn.

In het boek "Roggel in Oorlogsjaren" van Frits Coenen vertelt dhr Goeden over de plek waar twee Duitse soldaten stonden te posten aan het einde van de oorlog. "Wij kwamen aanfietsen om eten te brengen naar een onderduiker van Poolse afkomst, die het Duitse leger was gedeserteerd. Bij het Mariabeeldje met knielbankje werden wij gearresteerd".

Dit verhaal en het verhaal van Frits Goeden, zou het plaatsen door buurtgenoten het meest waarschijnlijke maken.

Het beeld is met een reconstructie van de weg naar Neer, c.q. het verharden ervan in 1962, verwijderd omdat daar de wegomlegging gepland was.

Het schijnt overigens dat er vanuit de Zuster Teresia school (meisjesschool) jaarlijks een processie gehouden werd naar dit Mariabeeldje waarbij een lied gezongen werd dat hierover ging.

Alles samenvattend is het een historische plek in de gemeente Roggel waar zich van alles heeft afgespeeld en waarbij dit beeld in haar ongeveer 70 jarig bestaan veel heeft "gezien".

Het zou mooi zijn als zich mensen melden die misschien andere informatie hebben dan tot nu bekend is over de plek en het beeld.

Herinzegening nieuw Mariakastje

Gegevens aangeleverd door Sil Moonen (initiatiefnemer van het terugplaatsen van het Mariabeeld in een kastje), Mortel 27, 6088 AH Roggel.

Christien Dinghs

Gedenkteken Op de Bies en inzegening boomkapelletje

Op zondagmorgen 31 augustus om 9.30 uur werd bij het Herinneringsmonument aan de afgebroken kloosters van de Zusters en Paters van de Montfortaanse Congregatie in Schimmert een H. Mis opgedragen waarna een replica werd ingezegend.

Daarna trok men te voet naar de lindenboom bij de "Vief Waeg". In november 2011 is via het IVN Nuth contact gelegd met Math van Sprakelaar die een originele foto in zijn bezit had van een Mariakapelletje aan de boom bij de "Vief Waeg" in Schimmert.

Via onze Heemkunde Vereniging is de historie rond het boom-Mariakapelletje opgelost. De Montfortaanse zusters, Filles de la Sagesse, hadden in 1936 aan Pierre Goossens, toen 9 jaar oud, gevraagd om een boomkapelletje te timmeren. Pierre, inmiddels 87 jaar, heeft ons alle details verschaft over afmetingen en kleuren.

Door Buurt de Put is het idee geboren om bij haar 55 jarig bestaan het boomkapelletje na te maken. Dit is gelukt en pastoor J. van Oss s.m.m. heeft een werkelijk prachtig Mariabeeld afgestaan om de wacht te houden en geestelijke beschutting te geven vanuit het boom-kapelletje. Een vervolg op kruisen en kapellen in Limburg!!! Na de H. Mis en korte voettocht werd het Mariabeeld in het kapelletje geplaatst en ingezegend.

*Comité Gedenkteken op de Bies,
Guus Eijssen*

Herinneringsmonument aan de afgebroken kloosters van de Zusters en Paters van de Montfortaanse Congregatie in Schimmert

Boomkappelletje uit 1936

Boomkappelletje herplaatst in 2014

Herinzegening kruiskapel aan de Kapellerlaan Roermond

Op zondag 14 september 2014 om 11.15 uur kwam een groep belangstellenden bijeen bij de Kruiskapel aan de Kapellerlaan in Roermond voor de herinzegening van de gerestaureerde fraaie Kruiskapel door pastoor Karel Weerkamp van de parochie Onze Lieve Vrouw ten Hemelopneming (O.L. Vrouw In 't Zand).

De kapel is eigendom van de parochie Onze Lieve Vrouw ten Hemelopneming. Tot 1990 behoorde zij tot de parochie van de H. Christoforus.

De eigendomsoverdracht van de kapel aan de parochie O.L. Vrouw ten Hemelopneming had plaats op 12 mei 1990. Sindsdien zorgt deze parochie voor het onderhoud en de verzorging.

De stoet, komend vanaf de kapel In 't Zand, werd voorafgegaan door fanfare "Kapel in 't Zand", gevolgd door pastoor Weerkamp met de acolieten en de scouts van de Pater Bleysgroep met het genadebeeld van O.L. Vrouw In 't Zand.

Na een welkomstwoord door pastoor Weerkamp ging deze over tot de inzegening van de gerestaureerde Kruiskapel. Het Sint Alfonsuskoor bracht vervolgens een lied ten gehore en na het uitspreken van een gebed ging de stoet op weg naar de Kapel in 't Zand voor de hoogmis van 12.30 uur.

De verzorgster van de Kruiskapel, Mevrouw M. Claessen, sprak de wens uit dat het kapelletje alsnog voorzien zou worden van het bekende blauwe schildje "gemeentelijk monument" en van het inmiddels verdwenen bordje met de naam en korte geschiedenis van de kapel.

De kapel, gebouwd in mergelsteen en gedekt met leien, was dringend toe aan restauratie.

De kapel die in de loop der jaren al diverse keren restauratiebeurten heeft gehad stond de laatste jaren door bodemverzakkingen zo scheef, dat het gevaar voor omvallen niet denkbeeldig was. Ze werd op 31 oktober 2011 op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst "op grond van haar culturele en architectonische waarde en vanwege haar zeldzaamheid en gaafheid".

De prachtige neogotische kapel in gebruik genomen in 1874 is mogelijk een ontwerp van Pierre Cuypers en waarschijnlijk gebouwd in opdracht van advocaat of notaris Jans(s)en.

Volgens overlevering is de huidige kapel de opvolger van een vroegere kapel ter herdenking van de in deze omgeving in 1632 gesneuvelde Ernst Casimir van Nassau-Dietz bij het beleg van Roermond tijdens de veldtocht langs de Maas. Hij was een volle neef van en veldheer onder prins Frederik Hendrik.

Harrie Knoors

Gedenkteken Op de Bies en inzegening boomkapelletje

Voormalig kruisbeeld van de familie Remij aan de Rhijdtstraat in ere herstelt aan de Stekstraat in Baexem.

Vrijdag 27 juni j.l. heeft pastoor Vankan in aanwezigheid van buurtbewoners en sympathisanten het veldkruis aan de Stekstraat ingezegend. In 2012 was namelijk het corpus gestolen.

Op initiatief van Jan Hendriks is toen op zoek gegaan naar een nieuw corpus. Hij heeft daartoe contacten gelegd met parochies in de omtrek en de "Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg" (SKKL). Omdat het corpus van flink formaat moest zijn viel de speurtocht niet mee. Uiteindelijk kwam hij terecht bij de familie Remij, oorspronkelijk uit de Rijdtstraat in Baexem. De heer Remij had destijds, ter vervanging van de afgebroken St. Antoniuskapel, een houten kruisbeeld laten maken met een bijzonder mooi eikenhouten corpus, gemaakt

door de heer Verviers, bankier, toen woonachtig in de voormalige pastorie aan de Kasteelweg in Baexem en met houtbewerking als hobby.

Door eigendomsoverdracht van de woning van familie Remij werd het kruisbeeld bij een van de familieleden opgeslagen. Het verzoek uit Baexem, om het corpus een nieuwe bestemming te geven ter vervanging van het gestolen veldkruis aan de Stekstraat, werd ingewilligd, dankbaar dat men is dat het corpus nu weer terug is in Baexem.

Jos Nijsen uit Baexem, voor wie houtbewerking niet vreemd is, heeft het corpus prachtig gerestaureerd. Alle hulde, Jos! De tand des tijds had er inmiddels behoorlijk aan zitten knagen.

De huidige pachter van het perceel aan de Stekstraat, Har Vogels, heeft meteen alle medewerking toegezegd om het project te doen slagen. Op zijn initiatief was een aantal jaren geleden tussen de eeuwenoude linden een geheel nieuw houten kruis met het daarna gestolen corpus geplaatst. Voorts heeft een aantal buurtbewoners gezorgd voor een mooie hardstenen bestrating aan de voet van het kruis. Regelmatig worden op deze plek bloemen neergezet. Jan en Truus Berghs, de naaste burens, houden dagelijks een oogje in het zeil en verzorgen de bloemen.

Iets over de oorsprong van het kruisbeeld: uit de analen en uit zeer betrouwbare bronnen blijkt het hier te gaan om een zogeheten "moordkruis". Een van de eerste bewoners van het pand aan de Stekstraat kreeg het op de kermis in Baexem aan de stok ("sjtek"?) met een inwoner van Haelen. Het liep zodanig uit de hand dat man uit Haelen aan de gevolgen ervan is overleden.

Waarschijnlijk om zijn spijt te betuigen heeft de bewoner daarna dit veldkruis opgericht.

Alle voorgaande grondeigenaren hebben deze plek gerespecteerd en in stand gehouden.

Zowel de huidige pachter, als de familie Remij, de buurtbewoners en sympathisanten vinden het fantastisch dat het veldkruis door het mooie nieuwe corpus weer in ere is hersteld.

Jan Hendriks / Wim Clout

Corpus zonder kruis in Waubach

Als in 1965 het eenvoudige maar fraaie neogotische kapelletje aan de oude markt van Waubach het veld heeft moeten ruimen is iedereen het erover eens: hier moet snel een nieuw religieus monumentje komen.

Gebouwd in 1912 om een oud gietijzeren wegkruis te kunnen herbergen is het kappelletje ruim een halve eeuw lang een vertrouwd gezicht in het dorpscentrum geweest, maar de naastgelegen uitvalsweg, aanvankelijk niet meer dan een boerenkarrenspoor, is in de loop der tijd een "A" verkeersader geworden. Omdat het kapelletje het overzicht ontnam, een flessenhals veroorzaakte en bovendien in een zorgelijke bouwtechnische toestand verkeerde werd het gesloopt.

Het buurtcomité startte daarna een geldinzamelingsactie om een gepaste doch moderne herinnering aan de kapel op te richten. Tegen het bestaande woonhuis op de hoek wordt een schuine baksteenmuur opgetrokken met een betonnen blad en twee vierkante betonnen nissen, bedoeld voor de beeltenissen van de H. Maria en de H. Johannes die in het kapelletje het kruis flankeerden. De beelden hebben hun nieuwe plaatsen echter nooit ingenomen. Aan de muur wil men natuurlijk een kruis doen terugkeren, maar net als de beeltenissen zal het kruis uit het kapelletje niet terugkeren.

Men kiest voor een modern en kunstzinnig vormgegeven bronzen corpus van gepast formaat, gegoten door de firma Sillen & Co te Swalmen. Het resultaat mag er zijn en het geheel wordt tot op de dag van vandaag goed onderhouden en van bloemen voorzien. Sinds vorig jaar is er echter geen Christus meer aan wiens voeten de bloemen gelegd kunnen worden. Onverlaten hebben het corpus van de muur gewrikt en het is sindsdien spoorloos.

De gemeente is op zoek gegaan naar een vervangend corpus. Diep in het gemeentelijk depot is een kandidaat gevonden, maar die moet eerst nog gerestaureerd worden en is bovendien veel te klassiek gelet op zijn voorganger. In eerste instantie willen wij natuurlijk het liefst het oorspronkelijke corpus herplaatsen, maar de kans dat wij die weer in handen krijgen is natuurlijk nihil.

Tips die hiertoe zouden kunnen leiden zijn desondanks zeer welkom, net als aanwijzingen dat er zusterexemplaren bestaan.

Omdat ook die kans klein lijkt willen wij graag aan iedereen die dit leest vragen of zij een modern corpus in bezit hebben of kennen dat dezelfde kunstzinnige trekken uit de Wederopbouwperiode vertoont en bovendien niet te klein is. Wij zouden het graag van u overnemen of lenen om er een afgietsel van te kunnen laten maken. Het eerste de beste corpus ophangen is geen kunst, een passend eerherstel tot stand brengen des te meer.

Aarzel daarom niet om contact op te nemen met Tim Vaessen, beleidsmedewerker Monumenten en Archeologie, gemeente Landgraaf, e-mail: tim.vaessen@landgraaf.nl.

Tim Vaessen

Herinzegening H. Annakapel in Baarlo

Op 21 juni werd onder grote belangstelling de H. Anna kapel in Baarlo opnieuw ingezegend.

Renovatie

De Anna kapel in Baarlo heeft afgelopen tijd een grote opknapbeurt ondergaan. Vele vrijwilligers hebben hier aan mee geholpen en met een extra subsidie van de EU konden we dit betalen.

We kunnen nu een kapel bewonderen die weer een warme uitstraling heeft.

Binnen alles opnieuw gestukt, en alles van een nieuwe verflaag voorzien. Er staan weer stoelen en we kunnen mensen ontmoeten (een ontmoetingsplek) en we kunnen een kaarsje opsteken.

Buiten is de aanplant weer in orde gemaakt.

Het Beeld van de H. Anna

We kennen diverse uitbeeldingen van de H. Anna.

Anna was gehuwd met Joachim en was de moeder van Maria.

Hier in deze kapel zien we Anna die haar dochter Maria leert lezen in de Bijbel.

Het beeld is een kopie van het oude beeld de Stichting Baarlo vond het onverantwoord om het oude beeld terug te plaatsen om veiligheid reden een Baarlose kunstenaar Broer Bruynen beeldhouwer heeft een nieuw houten beeld gemaakt.

Inzegening

Op 21 Juni was het zover het beeld en de kapel werden door Pastoor Horstman ingezegend.

Harie Görtz bedankte in zijn openingswoord nog eens alle vrijwilligers voor hun spontane inzet.

Hij haalde de geschiedenis van de kapel aan die er al sinds 1674 staat en dat men het oude beeld niet meer durfde terug te plaatsen, het zal in de toekomst zeker weer een plaats in de kerk krijgen.

De heer Görtz nodigde ieder uit om in de kapel een kaarsje aan te steken ieder met zijn eigen intentie.

Daarna was er na napraten bij het genot van koffie en gebak. Baarlo zal trots zijn dat deze kapel weer iedere dag open is.

Ton Boots

Inzegening van het beeld van de H. Anna

Interieur van de H. Anna kapel

Grafkruis Heide vernield

Op maandag 11 augustus 2014 kwam via de secretaris van de Heemkundevereniging Heytse Jos Vossen het bericht binnen, dat het grafkruis bij boerderij Bosser Marten (Heide 23) vernield is.

De vermoedelijke daders zijn bekend. De vernielde stukken van het grafkruis zijn meegenomen door dhr. G. van Roy, oud bewoner van Heide 23.

Hiervan heeft Jos Vossen een foto gemaakt. Onder is een foto van het kruis voor de vernieling, gemaakt dit voorjaar.

Oorspronkelijk stond bij de boerderij Heide 23 een wegkruis. Dit was echter sterk vervallen. Het verhaal gaat, dat op Boster (of Bosser) Merte een man woonde die nooit naar de kerk ging. Boster Merte vond dit verschrikkelijk.

Hij plaatste een kruis op de plaats waarlangs de onkerkse man elke dag langs kwam om water te halen uit de waterkuil.

In 1995 is het wegkruis vervangen door een grafkruis, dat afkomstig is van het kerkhof in Heythuysen.

Ton Boots

Heijer kepelke

Pentekening Heijer kepelke van P.v.Buggenum

De helft van de prachtige dubbele eikenhouten deur staat uitnodigend open. Ik treed binnen in het kleine oude Mariakepelke in de buurtschap Heide te Swalmen. Een wit geschilderd altaar in barokke stijl prijkt tegen de achterwand. Het madonnabeeldje staat in een nis midden op het altaar.

Men noemt haar "Onze Lieve Vrouw van het H. Hart". Vóór het altaar staat een kleine communiebank. Er ligt een boek op waarin bezoekers wensen en smeekbeden kunnen achterlaten. De aantekeningen geven nog steeds blijk van een groot vertrouwen dat men stelt in de Moeder Gods. Links naast het altaar een kleine doopvont en rechts een kaarsenstandaard met een aantal brandende kaarsen.

Dat is voor mij een teken dat me vandaag reeds een aantal bezoekers zijn voor geweest. Links en rechts op twee muurconsoles prijken een H. Hartbeeld en een Gerardusbeeld.

Een twintigtal bidstoelen nodigen uit om plaats te nemen voor een kort gebed of overdenking.

Op een van de bidstoelen ontdek ik een korte beschrijving van de geschiedenis van het kepelke, geschreven door Wim van Diepen. In alle rust neem ik de tijd om dit interessante artikel door te nemen. Geschiedenissen van oude karakteristieke gebouwen kunnen altijd op mijn interesse blijven rekenen.

De blauwe sterrenhemel en twee kleine glas in lood vensters completeren het interieur tot een sfeervolle ruimte voor een moment van bezinning. Het kepelke is helemaal ingericht voor het houden van bepaalde diensten, zoals doopplechtigheden en huwelijken. Het is dagelijks geopend en trekt nog steeds talrijke bezoekers. Veel mensen uit Swalmen en waarschijnlijk ook van buiten de gemeente weten de weg hiernaar toe nog altijd te vinden.

Spectaculaire wonderen zullen er niet gebeuren. Toch voorziet het blijkbaar nog in een behoefte van veel gelovigen. Misschien vinden ze er de broodnodige rust om het soms onvermijdelijke in hun leven beter te kunnen aanvaarden. Ook dat kan men een wonder noemen.

Ik loop nog even rond het gebouwtje. Boven de ingang ontwaar ik een ingemetselde vierkante steen met daarin de tekst gebeiteld: "Cura M.Janssen AN

Ik hoop dat dit soort kepelkes en kruisen het landschap in de toekomst nog lang mogen blijven sieren en dat er altijd mensen blijven die ze willen onderhouden. Het verdwijnen hiervan zou een groot verlies voor ons karakteristieke Limburgse landschap betekenen.

MDCCCXXXV". Aan de achterkant hangt een groot kruis. Het kapelletje is omringd door vijf oude lindebomen die er, als stille lijfwachten, Maria lijken te beschermen.

Na het lezen van de geschiedenis ben ik wat meer te weten gekomen over de betekenis van de ingemetselde steen en het kruis. De steen aan de voorzijde is waarschijnlijk geschonken uit dankbaarheid bij de geboorte van het eerste kind van een mevrouw Maria Janssen in 1835.

De geschiedenis van het kepelke gaat met enige zekerheid terug tot 1770.

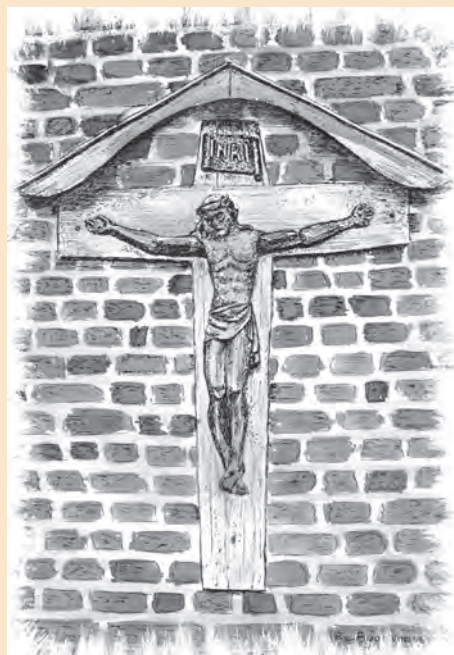
Het kruis aan de achterzijde is een zogenaamd hagelkruis. Zo'n kruis stond er al op deze plek vóóordat het kepelke werd gebouwd. Deze kruisen moesten de oogst beschermen tegen hagelschade.

Ik hoop dat dit soort kepelkes en kruisen het landschap in de toekomst nog lang mogen blijven sieren en dat er altijd mensen blijven die ze willen onderhouden. Het verdwijnen hiervan zou een groot verlies voor ons karakteristieke Limburgse landschap betekenen.

P van Buggenum

Het Mariaaltaar

Het Hagelkruis aan de achterzijde

‘Nieuw oud’ gevelkruis in Weustenrade

Laatst vroeg mij een verdwaalde automobilist de weg naar Weustenrade. Wij bevonden ons in Hulsberg, ter hoogte van de afslag naar Wijnandsrade en ik stuurde hem over Aalbeek, Hunnecum, Op den Toren, Hellebroek, Laar en Brommelen naar zijn bestemming.

De automobilist keek mij na mijn uitleg aan alsof hij het in Keulen hoorde donderen. Toen ik hem daarna dan maar de weg wees via Wijnandsrade, de Bongard, Swier, Brommelen, Ten Esschen en Rivieren, haalde hij – bij zoveel exotische namen – moedeloos de schouders op en maakte hij rechtsomkeer om geïrriteerd in de richting te verdwijnen waar hij vandaan was gekomen.

Mijn dag kon niet meer stuk, want ik had een steentje mogen bijgedragen aan het handhaven van de rust in een van de laatste vrijwel ongerepte plaatsjes bij mij in de buurt.

Weustenrade, het meest noordelijk gelegen gehucht van de gemeente Voerendaal: een vlekje huizen en een paar boerderijen, omgeven door glooiend akkerland en prachtig natuurschoon. In het centrum bevinden zich uiteraard een Mariakapel en een druk bezocht dorpscafé en op vrijwel elke kruising staat wel een liefdevol verzorgd wegkruis. Het kapelletje van Weustenrade is in 1955 door de plaatselijke bevolking gebouwd en toegewijd aan ‘Onze Lieve Vrouw van Onbevleete Ontvangenis’.

Aan de doorgaande weg pronkt sinds kort een smeedijzeren wegkruis. Het is aan de voorgevel bevestigd van een schilderachtig wit huis aan de Oliemolenstraat nummer 11.

Het verweerde kruis staat er in een bloemenperkje, omgeven door stokrozen. Het monumentje maakt zo'n onlosmakelijk onderdeel uit van de woning, dat het er altijd al lijkt te hebben gestaan.

Maar navraag bij Nieke en Aurel Slaats, de trotse bewoners van het pand, leert dat zij het hier amper twee jaar geleden zelf hebben geplaatst. ‘Wij hebben het van een zwager gekregen, die het op een rommelmarkt in Noord-Frankrijk op de kop had getikt. Het was kaal en verweerd en er was geen crucifix bij. En wij hebben dat maar zo gelaten, omdat wij vinden dat het in zijn eenvoud het beste tot zijn recht komt en bij ons huis en de natuurlijke omgeving past’.

Zo is het maar net. En zo mag het ook blijven!

Wiel Oehlen

Foto's: Jan Jansen (Nuth)

Verdwenen Dankkruis uit 1914-1918 te Eperheide

In 1991 vertelde mij Piet Lardinois van Eperheide dat er in het Onderste Bosch te Eperheide een kruis aan een boom hing. Daar uit dankbaarheid geplaatst door twee inwoners van Teuven in België, die op deze plek in het Onderste Bosch ondergedoken hadden gezeten.

Zij waren tijdens de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) gedwongen hun woonplaats te verlaten en vluchtten voor de Duitse bezetters naar Nederland. Hoelang zij zich daar in het bos verscholen hadden gehouden wist Piet niet te vertellen. Na de oorlog - in 1918 - hingen de twee onderduikers een kruis met naamplaatje aan een boomstam op de plaats waar zij ondergedoken hadden gezeten, waarschijnlijk in een zelf gegraven onderaardse hut. In 1991 heb ik dat bijzondere plekje gefotografeerd en in mijn archief opgeslagen. Toen ik in 2000 opnieuw een foto wilde maken van het kruis en plaatje, waren beiden verdwenen.

Ilona Bruijns en Maurice Roenhorst uit Oud Vossmeer uit Zeeland brachten hun vakantie door op de Eperheide. Zij zijn verwoede speurders naar allerlei metalen voorwerpen en gebruiken hiervoor een metaal detector. Ze struinden het Onderste Bosch af en vonden diverse interessante voorwerpen zoals oude munten en diverse voorwerpen uit de 1^e en 2^e Wereldoorlog. Plots stootten zij op een metalen plaat, in twee stukken gebroken, met een tekst en jaartallen erop. Zij zochten op Google naar de tekst en jaartallen en kwamen op mijn Website (Chris Willems) terecht. Toen zij hadden gevonden wat zij zochten, kreeg ik op 4 september een telefoontje: "Of ik interesse had in het bordje en de vraag: waarvoor heeft het gediend." We maakten een afspraak en ik ging naar Eperheide, nam het bordje in ontvangst en vertelde hen het verhaal van de twee onderduikers. Ik nam het bordje mee en bracht het naar Wiel Erven uit Kunrade die van de twee helften weer een mooi geheel wist te maken.

Ook had Wiel nog een houtenkruis, gemaakt was door Chritje Gubbels - in 1976, uit Noorbeek. Na een flinke verfbeurt en een passend corpus had ik een mooi kruis voor in het Onderste Bosch te Eperheide.

Op dinsdag 23 september werd het kruis aan de boom bevestigd en het plaatje siert het kruis. Zo ziet U maar hoe twee toeristen uit Zeeland hebben bijgedragen aan het herstel van een oud Dankkruis uit 1914-1918. Ik zeg deze mensen dan ook hartelijk dank!

De tekst op het bordje is als volgt: *1914-1918 Uit dankbaarheid aan onze beschermer H.L. J.H.* Voor wie deze afkortingen staan is helaas niet bekend.

Chris Willems

1939-2014

75 jaar Mariakapel Horn

Op zondag 29 juni werd een openlucht-mis gehouden bij het Mariakapelletje in Horn bij gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de kapel.

Deze viering werd bijgewoond door circa 120 mensen. Na afloop was er koffie met cake, georganiseerd door buurtvereniging Mariaput.

Een stukje historie

Op de driesprong Eindstraat, Beurik, Posthuisweg, moet al omstreeks 1800 een Mariakapelletje hebben gestaan. Het was een centrum voor de weinige buurtbewoners die rondom 't Eind en de Eindstraat woonden.

Het werd ook wel het kapelletje 'Aan de Leer' en 'Lierekapelletje' genoemd, naar het gelijknamige beekje. In 1939 was het, volgens de pastoor, in staat van verval. In datzelfde jaar werd de parochie toegewijd aan Maria.

Dat leek pastoor Cuypers, een vurige vereerder van Onze Lieve Vrouw van Lourdes, een goede gelegenheid om het kapelletje weer in ere te herstellen.

De pastoor gaf de architect van de nieuwe kerk, Stephan Dings, opdracht het gebouwtje te restaureren. De toestand was echter zo slecht dat voor een beetje meer geld, beter een nieuw kapelletje kon worden gebouwd. Zo werd besloten. Bij de bouw van de kapel werden onder andere geglaazuurde stenen gebruikt, die bij de bouw van de kerk waren overgebleven.

Het beeld van Onze Lieve Vrouw van Lourdes, geschonken door Maria Hillen, werd in plechtige processie naar de kapel gebracht. Op de altaarsteen staat: 'Horn aan Christus, door Maria, 25 juni 1939'. Bij ernstige ziekte van een buurtgenoot trok men hierheen om te bidden en tijdens de Tweede Wereldoorlog werd er gebeden om bevrijding en om hulp.

In 1988 begon buurtvereniging de Mariaput, samen met de gemeente, aan een renovatie en op 6 mei 1989 werd het weer in volle glorie in gebruik genomen.

Sinds 2012 vindt de wekelijkse H. Mis op dinsdagmorgen in de meimaand weer plaats bij de Mariakapel in de buitenlucht. Met dank aan de heer en mevrouw Spee die hun kapel hiervoor ter beschikking stellen.

(bron: boek 'Sint Martinus in Horn. De parochie en haar kerken').

Christien Dings

Mariakapel

Bij gelegenheid van dit bestaansfeest werd door de parochie St. Martinus een bidprentje uitgegeven.

In Memoriam

Herbert Geene

Op 12 december jl bereikte ons het bericht, dat Herbert die morgen plots was overleden. De vorige avond had hij nog een bijeenkomst van onze vereniging bijgewoond. Herbert is voor onze vereniging en onze werkgroep een enthousiast lid geweest. Hij zette zich voor alles in, maar zijn voorkeur ging toch uit naar kruisen en kapellen in de gemeente Sittard Geleen.

Van de werkgroep was hij ruim 15 jaar lid en hij heeft in die tijd vele kruisen en religieuze monumenten mee opgeknapt. Vaak was hij door zijn betrokkenheid ongeduldig als hij niet direct om wat voor een oorzaak resultaat kon bereiken. Hij bleef dan pal staan voor zijn zaak en had daar veel succes mee.

Het is teveel om alle resultaten te noemen, waar hij een groot aandeel in heeft gehad.

Vorig jaar zijn 3 kruisen opgeknapt en een nieuw geplaatst en in een dag ingezegend, (Holleweg, Haagsstraat, Sjeinepaedje en Watersleijerhof)

Zijn grootste inzet besteedde hij de laatste tijd aan de voetvallen van Watersleij. Dit project was van grote omvang en helaas kan hij het eindresultaat niet meer zien. Van dit laatste project heeft hij onlangs nog enthousiast verteld in een TV uitzending van L1 aan Matheu Bemelmans. Landelijk heeft hij in een tv uitzending ook over zijn "hobby" verteld

Hij enige tijd lid geweest van het bestuur van de stichting kruisen en kapellen in Limburg.

Kortom een persoon, die zich inzette voor de religieuze cultuur in Limburg.

Jan Jansen

Op 26 oktober is fotograaf Jan Jansen uit Nuth op zesenzeventigjarige leeftijd, na een kort ziekbed, overleden. Jan was een trouw en actief lid van de Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg (SKKL), die dit magazine van vele berichten maar vooral toch van een groot aantal prachtige foto's heeft voorzien. Sinds 2006, het jaar waarin 'Kapellen en Kruisen' werd omgetoverd van een gestencild vlugschrift in een fullcolour magazine, was hij de vaste leverancier van hoogwaardige foto's waarop het religieuze erfgoed centraal stond. Daarnaast zijn foto's van zijn hand opgenomen in 'Monumenten van vroomheid' en in tal van tijdschriften en boekwerken. In zijn fotografie stond Jan Jansen garant voor sfeervolle en kleurrijke beelden, met oog voor compositie en detail. Zijn voorkeur ging daarbij uit naar het vastleggen van het Zuid-Limburgse landschap met zijn ongerepte natuur, zijn heuvelachtige vergezichten, zijn kastelen en vakwerkhuisjes en vooral ook zijn vele wegekruisen en kapellen en naar het fotograferen van mensen in hun eigen leefomgeving. Ook op bestuurlijk gebied maakte hij zich verdienstelijk en was hij onder andere de mede-oprichter en (ere)voorzitter van de heemkunde vereniging van Wijnandsrade.

Sinds 'Kapellen en Kruisen' nummer 35 (juli 2007) verzorgde Jan Jansen de rubriek 'Limburgs Mooisten', waarin hij in woord en beeld de religieuze landschapsmonumentjes portretteerde die op hem de meeste indruk maakten.

Zijn laatste sfeerimpressie is in dit blad opgenomen.

WIE, WAT, WAAR, WAAROM EN WANNEER?

De Stichting Kruisen en Kapellen Limburg heeft een groot fotoarchief, vrijwilligers inventariseren deze foto's. Veel kunnen gerubriceerd worden maar niet allemaal. Daarom plaatsen wij in elke Nieuwsbrief een tweetal foto's waarvoor wij uw hulp vragen.

Indien u informatie heeft, graag een e-mail naar: skkl@bisdom-roermond.nl

1

2

3

4

AANDACHTSGEBIEDEN BESTUURSLEDEN

Onze stichting Kruisen en Kapellen in Limburg telt 16 bestuursleden. Behalve de voorzitter hebben alle bestuursleden hun "aandachtsgebied" in portefeuille. U kunt voor vragen opmerkingen en raad terecht bij het bestuurslid dat voor uw plaats verantwoordelijk is. Stuur bij voorkeur een e-mail zodat uw vraag of opmerking goed gedocumenteerd is en vastligt.

Algemeen			
Voorzitter	Matheu Bemelmans	06 2150 3933	m.bemelmans@home.nl
Regio Noord-Limburg			
Mook en Middelaar, Gennep, Bergen, Venray	Koos Swinkels	0478 58 46 31	koos.swinkels@gmail.com
Horst aan de Maas	Jos Jenniskens	077 39 82 948	josjenniskens@home.nl
Peel en Maas	Ton Boots	077 46 51 103	tonwil@home.nl
Beesel, Venlo	Wim van Diepen	077 47 51 987	wimvandiepen@home.nl
Regio Midden-Limburg			
Roerdalen, Roermond	Wim Clout	0475 31 12 92	wjclout@zonnet.nl
Nederweert, Weert	Vacature		
Leudal	Jos Backbier	0475 44 03 30	jamh.backbier@hccnet.nl
Maasgouw, Echt-Susteren	Lei Peeters	0475 55 15 15	l.peeters@gemeentemaasgouw.nl
Regio Westelijke Mijnstreek			
Nuth, Schinnen, Valkenburg ad Geul	Sander van Daal	06 2519 0455	sc.van.daal@gmail.com
Sittard - Geleen	Peer Boselie	046 45 82 207	Peer.Boselie@gmail.com
Regio Heuvelland			
Maastricht, Meerssen	Toon Jenniskens	043 34 76 206	toon.jenniskens@ziggo.nl
Gulpen-Wittem, Voerendaal	Chris Willems	045 57 51 390	chr-willems@planet.nl
Margraten / Eijsden, Vaals	Hay van Boekhold	043 45 73 378	yahvanb@gmail.com
Regio Parkstad			
Heerlen	Harrie Kuijpers	045 54 15 628	h.kuijpers@home.nl
Brunssum, Kerkrade, Landgraaf, Onderbanken, Simpelveld	Ed van Gelder	045 52 59 107	ed.van.gelder@online.nl

Kruisbeeld aan de Stekstraat in Baexem